

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 20.01.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 20.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **214** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118а, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) и чл.166, от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на О. Т. К., чрез адв. С. К., срещу Решение №1040-21-1238/01.12.2021 г. на Директор на ТП на НОИ С.- град, с което е отхвърлена жалбата и потвърдено Разпореждане № 212-00-1197-4 от 21.10.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица.

В сезираща съда жалба, уточнено в писмена молба от 19.01.2022 г. наред с искането за отмяна на решението, поради противоречие с материалноправните и процесуални разпоредби, се съдържа и искане за спиране изпълнението на Разпореждане № 212-00-1197-4 от 21.10.2021 г..

Административен съд София - град, III отделение, 73 -ти състав като съобрази доводите в искането и представените с него доказателства, намира следното:

По допустимостта:

В процесния случай, с подадена жалба О. Т. К. е оспорил Решение №1040-21-1238/01.12.2021 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата и потвърдено Разпореждане № 212-00-1197-4 от 21.10.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица. Искането за спиране на изпълнението е направено едновременно, поради което е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

В жалбата не е изложено твърдение по това искане за настъпване на вреди, както и не са представени доказателства във връзка с по чл.166, ал.2 АПК.

От представените по делото с административната преписка писмени доказателства се установява, че с Разпореждане № 212-00-1197-4 от 21.10.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица е разпоредено на жалбоподателя да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за безработица за периода от 29.01.2018 г. до 28.09.2018 г. в размер на 3 814.28 лева.

Разпореждането е обжалвано по реда на чл. 117, ал. 1, т.2 от КСО.

С Решение №1040-21-1238/01.12.2021 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град е отхвърлена жалбата и потвърдено Разпореждане № 212-00-1197-4 от 21.10.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица.

По силата на чл. 118а, ал. 1 и 2 от КСО, обжалването пред съда на решенията на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт и на управителя на Националния осигурителен институт, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2, не спира изпълнението им. Изпълнението може да бъде спряно от административния съд при условията по чл. 117а, ал. 2 и 4 за решенията, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "в" /каквато хипотеза в случая не е налице/.

В разглеждания случай не е спорно, че процесното разпореждане е от категорията на актовете по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО – с него е постановено възстановяване на неоснователно получени плащания по държавното обществено осигуряване. Особеното на хипотезата на чл. 117, ал. 1, т. 2, каквото по буква "д" е и процесното разпореждане за събиране на суми, е че не административният орган с разпореждане, а законодателят е допуснал предварително изпълнение на акта при презумиране основанията на чл. 60, ал. 1 от АПК. Допуснатото с разпоредбата на чл. 118а, ал. 1 от КСО предварително изпълнение на разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2 от КСО, съдържа в себе си преценката на законодателя за наличие на особено важен държавен и обществен интерес, който следва да бъде гарантиран. Колизията между този защитен интерес и частния интерес- в случая на жалбоподателя, следва да бъде разрешена с оглед значимостта на последния. В тази връзка принципно не е изключена възможността обичаен икономически интерес да е основание за защита по чл. 166, ал. 4, във връзка с ал. 2 от АПК, стига да е особено важен и да няма алтернативно решение.

Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК (нова - ДВ, бр. 39 от 20.05.2011 г.) допуска възможността за спиране на допуснатото предварително изпълнение по силата на отделен закон при условията на ал. 2 по отправено искане на оспорващия, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол. В разглеждания случай не е създадена изрична забрана за съдебен контрол. Преди влизане в сила на ал. 4 на чл. 166 от АПК искането за спиране на допуснатото по силата на отделни закони предварително изпълнение на административен акт, извън случаите на изрична забрана за съдебен контрол, се извършване по реда на алинея 2 на чл. 166 АПК съгласно Тълкувателно решение № 5 от 8.09.2009 г. по тълк. д. № 1/2009 г. на Общото събрание на колегиите във Върховния административен съд.

Както беше посочено, по делото не са представени доказателства, които да водят до извода, че предварителното изпълнение на акта би могло да причини значителна или трудно поправима вреда за лицето по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК. В случая оспорващият не навежда конкретни аргументи, респ. не доказва възможността за настъпването на трудно поправими вреди.

Предвид изложеното, съдът намира, че искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на Разпореждане № 212-00-1197-4 от 21.10.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, потвърдено с горното решение е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Мотивиран от горното, Административен съд София – град, Трето отделение, 73- ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на О. Т. К., за спиране на допуснато по закон предварително изпълнение на Разпореждане № 212-00-1197-4 от 21.10.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, потвърдено с Решение №1040-21-1238/01.12.2021 г. на Директор на ТП на НОИ С.- град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: